

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Cosa rara, cosa sovente

Citation: Drachmann, Holger: "Cosa rara, cosa sovente", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 338. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann12tom-shoot-workid56683/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Og det var en Sylvesternat —
 jeg kom tilbage, jeg blev sat
 til højbords dér i Salen;
 da drøned Vennernes Hurra;
 naa stem kun i: „vive le roi!“
 jeg hviskede: „vive la reine!“ — og ... ja
 saa tømte jeg Pokalen.

 COSA RARA, COSA SOVENTE

Campanilen ringer;
 det er Vespertid.
 Gondolierer! bringer
 Barken mig herhid!
 Ikke en Gondol med lukt Kaleske;
 fy for Fanden! ej en Ligvogn vil jeg.
 jeg vil ikke gemmes i en Æske
 som et Lig — jeg vil just leve, vil jeg.

Pietro, Beppo! ro mig til den Skønne ...!
 Hendes Navn? — Jeg véd ej Navnet, Gutter.
 Hendes Farver de er lysegrønne,
 Tjenerne er brune som Cerutter.
 Hendes Øjne? — sorte, ja naturlig-
 vis; hvor kan man tænke andet!
 Hendes Hjerte? — bundløst, ja figurlig-
 talt; det er som Riva-Vandet.

Se, dér kommer hun,
 just i samme Stund,
 i en Barke. Saa ro til for Pokker!
 Se, Gondoler flokker
 sig om Baaden, trænger
 frem fra alle Kanter.
 Det er Aspiranter;
 men det gaar ej længer,
 end hun selv, den smukke vil.
 Hun har sagt mig til;
 jeg er mødt — Va bene!
 Hun og jeg skal snart blive ene.